

O noapte la Alhambra

Vasile Alecsandri

În Alhambra strălucită
Mult vestită,
Unde sufletul uimit
Drăgălaș se desfătează
Și visează
La trecutul fericit;

Pe o noapte-nseninată
Și-nstelată,
Eram singur admirând
Peste marmorele dalbe
Raze albe
Din luceferi lunecând.

Dulce-a nopților făclie
Argintie
În Alhambra deștepta
Mii de umbre nevăzute
Și tăcute
Ce pe rând se arăta,

Și trecând printre coloane,
Prin saloane,
Veneau toate-a să-nchina
La frumoasa lor regină
Ce-n lumină
Tainic, lin se legăna

Astă fantasmă gingașă,
Drăgălașă
Ca un zâmbet de copil,
Era falnica sultană
Africană,
Fiică a lui Boabdil,

Linda-Raia, pentru care
Mic și mare
Sufletul său ar fi dat,
Pe când dalba-i tinerețe
Și frumsețe
Încântau acest palat.

Acum Linda în tăcere,

Cu durere
Se uita l-a ei surori,
Și-n a Leilor fântână
A sa mână
Arunca plăpânde flori,

Iară umbrele ușoare,
Zâmbitoare,
Privind floarea ce cădea,
Pe-a fântânei apă lină,
Cristalină,
Se pleca, se oglindea.

Dulce era acea noapte
Fără șoapte
Pe-al Andaluziei plai!
Când deodată-o armonie
Serafie
Răsuna viu în sarai.

O duioasă biulbiulină
Din grădină
Începuse a cântă,
Ș-al ei cântec de iubire
Cu uimire
Linda-Raia-l asculta.

Toate umbrele-ncântate,
Adunate
Sub al lunii dulce foc,
De mâni gingaș se luară,
Se-nșirară
Iute vesel pentru joc,

Și-n Alhambra nesonoră
Ele-n horă
Începură-a se-nvârti
Cu-o mișcare grațioasă,
Luminoasă
Care mințile-mi răpi.

Fiecare dintre ele
Blând la stele
Se uita, jucând ușor,
Și stelutele uimite,
Neclintite,
Vărsau raze-n ochii lor.

Toate-n horă vesel prinse
Și cuprinse
De-ale danțului beții,
Răspândeau luciri ușoare
Zburătoare
Ce săltau prin galerii;

Și din horă, din zburare,
Fiecare
Cu-o zâmbire saluta
Pe-a saraiului regină
Ce-n lumină
Danțul repede-l purta.

Dar o rază aurită,
Răzlețită
Din a zorilor cununi.
Străluci ca o săgeată
Deodată
Printre-a nopții dulci minuni,

Și ghirlanda de fecioare
Zâmbitoare,
Învârtindu-se voios,
Se-nălța până la stele,
Și cu ele
Peri ca un vis frumos!